

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน มีศรัทธาในสติปัญญา แล้วจงเฝ้าแต่ทำตามแต่ละคำแนะนำของพ่อ เพียงโดยการทำตามคำแนะนำของพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง

คำถาม: ลูกแบบใดที่เรียกว่าเป็นผู้ช่วยของพระเจ้าอย่างแท้จริง?

คำตอบ: ผู้ที่เพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักร และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวเขาด้วย ผู้ที่ซ่องแะอยู่กับงานรับใช้ของพระเจ้าในลักษณะนี้ คือผู้ช่วยของพระเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อผู้อื่นเห็นพวกเขาก็กลับมาให้ความร่วมมือด้วยเช่นกัน

โอมซานติ เมื่อลูกนั่งที่นี้ ลูกบอกทุกคนให้จดจำชีพบบา ลูกรู้ว่าชีพบบาคงอยู่ ผู้คนไปวัดของท่าน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าใครคือชีพบบา ลูกเท่านั้นที่รู้จักท่าน ดังนั้นจึงเตือนพวกเขาถึงชีพบบา โยคะของสติปัญญาของลูกบางคนที่กำลังนั่งที่นี้เร่ร่อนไปทุกหนแห่งด้วยเหตุนี้เองหน้าที่ของลูกคือเตือนพวกเขา: พี่น้องชายหญิงจงจดจำพ่อผู้ที่จะได้รับมรดกจากท่าน เวลานั้นลูกคือพี่น้องชายหญิงที่แท้จริง ในทางร่างกายเนื่องจากการเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ลูกจึงเรียกเป็นพี่น้องชายหญิง แม้ในการให้คำบรรยาย ลูกก็กล่าวกับทุกคนในฐานะที่เป็นพี่น้องชายหญิง นั้นหมายถึงการเป็นพี่น้องชายหญิงในประเด็นทางร่าง แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ที่นี้มีการอธิบายให้ลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อผู้สร้าง ลูกจะได้รับมรดกจากท่าน มีความแตกต่างใช้ไหม “พี่น้องชายหญิง” นั้นเป็นคำธรรมดาที่พ่อบอกกับลูก ๆ ว่า: จดจำฉันผู้เป็นพ่อ! ชีพบบานั้นคือพ่อทางจิต และประชาบิดาบรรพบุรุษคือพ่อทางร่าง ฉะนั้นบัพและดาดาทั้งสองพูดว่า: ลูก ๆ จดจำพ่อและอย่าปล่อยโยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่อื่นใด สติปัญญานั้นก็เร่ร่อนเป็นอย่างมาก สิ่งเดียวกันก็เกิดขึ้นบนหนทางของบัดดี พวกเขานั่งอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของกฤษณะ หรือเทพอื่น ๆ แล้วก็หมุนลูกบิดของสายปะคำ อย่างไรก็ตามในเวลาเดียวกันสติปัญญาของเขาก็เร่ร่อนไปทุกหนแห่ง ใครคือเหล่าเทพ? พวกเขาได้รับอาณาจักรของเขาเมื่อไหร่และอย่างไร? ไม่มีใครรู้นี้ ชาวซิกข์รู้ว่ากูรูนานักมาก่อตั้งศาสนาซิกข์ จากนั้นก็มีลูกหลานของเขามาเป็นกुरुต่อจากเขาและแล้ว พวกเขาก็เฝ้าแต่มาใช้ชาติเกิดเรื่อย ๆ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะจดจำกูรูนานักตลอดเวลา โอเค ยกตัวอย่างเช่น แม้ว่าใครบางคนจะจดจำกูรูนานัก หรือพระพุทธเจ้า หรือผู้ก่อตั้งศาสนาของเขา พวกเขาก็ไม่รู้ผู้ก่อตั้งเวลานี้ อยู่ที่ไหน พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาหลอมรวมไปในธาตุแห่งแสง หรือพวกเขาไปอยู่เหนือเสียง หรือที่พวกเขาพูดว่ากฤษณะปรากฏอยู่ในทุกหนแห่ง พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่าที่ไหนก็ตามที่เขามองไปพวกเขาก็เห็นแต่กฤษณะหรือเห็นแต่ราเตเท่านั้น พ่อที่นั่งที่นี้และอธิบายลูกผู้คนของบาร์ตเคยเป็นเทพ ใบหน้าของลูกนั้นเป็นมนุษย์ แต่บุคลิกภาพของลูกเป็นเทพ มีภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ ถ้าไม่มีภาพลักษณ์ใด ๆ ลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายถึงความเชื่อมโยงระหว่างราเตและกฤษณะ และลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถอธิบายให้กับใครก็ตามว่าบาบาผู้ไม่มีตัวตนกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่เรา อันที่จริงแล้วทั้งหมดนั้นไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณไม่มีตัวตน และแล้วดวงวิญญาณพูดผ่านรูปที่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถพูดได้ ลูกสามารถอธิบายได้ว่าบาบาของเราคือบาบาของเขา ชีพบบานั้นคือมหาสมุทรของความรู้และมหาสมุทรของความสงบ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านก็ต้องใช้ร่างกายด้วยเช่นกัน ท่านเองก็พูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ของบรรพบุรุษ ศาสนาบรรพบุรุษจึงได้ก่อตั้งขึ้นมา การสร้างบรรพบุรุษเกิดผ่านบรรพบุรุษ ดังนั้นพ่ออธิบายให้แก่ลูก ๆ บรรพบุรุษเท่านั้นพ่อไม่สามารถอธิบายให้แก่ใครอื่น พ่ออธิบายให้ลูก ๆ ฟังเท่านั้น มิใช่ว่าเพราะเราคือลูกของชีพบบา ฉะนั้นเราจึงเป็นเทวา ไม่เลย พ่อก็คือพ่อ และลูกก็คือลูก ใช่ เมื่อเด็กโตขึ้นมา และกลายเป็นพ่อด้วยการให้กำเนิดลูก เขาก็คือพ่อ ผู้เดียวนั้นมีลูก ๆ มากมาย พ่ออธิบายให้แก่ลูก ผู้มีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นเขาเหล่านั้นจะทำตามคำแนะนำของพ่อ เพราะด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่งได้ เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกกำลังกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้น เราเฝ้าแต่ร้องเพลงยกย่องเหล่าเทพเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า และเวลานี้เราต้องกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาด้วยการทำตามศรัทธา อาณาจักรต้องถูกก่อตั้งขึ้นมา ไม่ใช่ทุกคนจะทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่ พวกเขาจะทำตามศรัทธาตามลำดับกันไป เพราะอาณาจักรนั้นใหญ่มาก ในอาณาจักรมีคนทุกประเภท : ประชากร สาวใช้ คนรับใช้ สัปเหร่อ ฯลฯ ลูกจะมีมิติของพวกที่มีอุปนิสัยเช่นนั้น และผู้นั้นจะไปอยู่ในครอบครัวของสัปเหร่อ จะไม่มีสัปเหร่อเพียงคนเดียวเท่านั้น แต่จะมีครอบครัวของเขา มีสหภาพสัปเหร่อด้วยเช่นกัน เขาทั้งหมดก็มาพบปะกัน ถ้าพวกเขามีการประทุงทุ้งทุกคนก็จะหยุดทำงาน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดในยุคทอง ลูกมีภาพเพื่อจะถามผู้คนว่าพวกเขาต้องการกลายเป็นอะไร: คุณจะเป็นนักกฎหมายหรือเป็นเทพ? อาณาจักรทั้งหมดของลูกกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา นี่ไม่ใช่สิ่งเล็ก ๆ เลย! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และอธิบายถึงสิ่งที่ไม่ใช่ขีดจำกัดแก่ลูก สิ่งเหล่านี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เราจะเพียรพยายามและจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอนาคต ด้วยการทำตามศรัทธาเราจะประกาศสิทธิในสถานภาพราชินิกุลที่สูงส่งที่สุด เมื่อเราทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับเราเองเราก็จะถูกเรียกว่าเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดของใครที่จะอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ เช่นที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะรู้จักกับทุกสิ่ง สิ่งนี้เองที่เรียกว่าแสงสว่างแห่งความรู้ ลูกจะรับแสงสว่างเรื่อยไป ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขายังคงผลิระเบิดอยู่ใต้ดิน ไม่มีสิ่งใดที่ผลิตขึ้นมาเพียงเพื่อเก็บไว้ ในตอนเริ่มต้นพวกเขาเคยต่อสู้กันด้วยดาบ และแล้วพวกเขาก็ผลิตปืน เพื่อที่จะใช้ไม้ใช้เพื่อเก็บไว้! พวกเขาเข้าใจแม้กระทั่งว่าความตายจะเกิดขึ้นด้วยสิ่ง

ต่าง ๆ เหล่านี้ พวกเขาได้ทดสอบสิ่งเหล่านี้ ผู้คนมากมายได้ตายไปเมื่อระเบิดเพียงลูกเดียวถูกหย่อนลงที่อิริริมา แต่นั่นมา พวกเขาได้ก้าวหน้าไปอย่างมาก และได้สร้างตึกต่าง ๆ มากมาย การทำลายล้างจะไม่เกิดขึ้นในลักษณะที่พวกเขาต้องอยู่ใน โรงพยาบาล แม้โรงพยาบาลก็จะไม่เหลืออยู่ เพราะแผ่นดินไหวจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ไม่มีใครสามารถยับยั้งภัยพิบัติจากธรรมชาติได้ พวกเขาพูดว่า: สิ่งทั้งหมดเหล่านี้อยู่ในมือของพระเจ้า เวลานี้ลูก ๆ เข้าใจว่าการทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้น จะมีความอดอยาก และลูกก็จะไม่สามารถแม้กระทั่งได้น้ำมา ลูก ๆ เข้าใจแล้วว่านี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ สิ่งเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว ไม่มีใครมีความรู้เรื่องวงจร พวกเขาพูดว่าเคยมีสวรรค์เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้บันทึกลงไปในคัมภีร์ศาสนาว่าช่วงระยะเวลาของวงจรเป็นแสนปี! ไม่มีใครใส่ใจในสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่รับฟังสิ่งนั้น และแล้วก็กลับมาวุ่นวายในงานของเขาเอง ฯลฯ ดังนั้นพ่ออธิบายให้แก่ลูก ๆ เวลานี้เพียรพยายามอย่างรวดเร็ว อยู่ในการจดจำระลึกถึง และอัลลอยจะถูกจัดไป ลูกต้องกลับมาหาบิดาที่นั่น มิฉะนั้นแล้วจะสัมผัสกับการถูกลงโทษและแล้วลูกก็จะไปสู่ศาสนาของลูกเอง ลูกได้รับศรัทธาจากพระเจ้า ศรีกฤษณะคือเจ้าชาย ดังนั้น เขาจะให้คำแนะนำแก่ใครได้อย่างไร? ไม่มีใครในโลกที่เข้าใจสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อธิบายด้วยความรักเป็นอย่างมาก: จดจำชีพบาบา! ชีพบาบาท่านเองก็พูดว่า: จดจำพ่อท่านนั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ จงตัดขาดจากคนอื่นให้หมด และเชื่อมโยงตัวเองกับผู้เดียวเท่านั้น ลูกคือผู้ที่พาเรือของบาร์ตซามฟาก เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงก็เชื่อมโยงกับบาร์ต ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่รับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและผู้ที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ(นารายณ์)จึงจะรับฟังเรื่องราวเหล่านี้ พวกเขาท่านนั้นจะรับฟังเรื่องราวของความป็นอมตะ เคยมีเหล่าเทพในโลกที่เป็นอมตะและแน่นอนพวกเขาก็ได้สถานภาพนั้นด้วยการรับฟังเรื่องราวของความป็นอมตะ แต่ละประเด็นนั้นมีค่าควรแก่การจดจำระลึกถึง แม้มีเพียง 1 สิ่งที่คงอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะจำทุกสิ่งอื่น ๆ ได้ทั้งหมด จดจำพ่อและใส่ใจที่จะคงงกจักรแห่งการหยั่งรู้ในตนเองเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกที่นั่นกับชีพบาบา และแล้วลูกก็ต้องกลับบ้าน เพียงพ่อท่านนั้นที่อธิบายว่าอะไรคือความจริง และอะไรคือความหลอกลวง ผู้เดียวท่านนั้นคือสัจจะและสิ่งอื่นทั้งหมดคือความหลอกลวง "เคยมีราวันในลังกา" ไม่ใช่เรื่องของเพียงหนึ่ง! สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน โลกมนุษย์ทั้งหมดนี้คือลังกา นี่คือนาฏจักรของราวัน สีดาทั้งหมดจดจำรามผู้เดียว นั่นคือผู้ที่ทำบคิตทั้งหมด เจ้าสาวทั้งหมดจดจำ เจ้าบ่าวผู้เดียว ผู้ที่เป็นพระเจ้า เพราะนี่คือนาฏจักรของราวัน ชันยาสซีไม่ได้เข้าใจสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทุกคนไม่มีความสุขในกระต้อมของความทุกข์ ยุคเหล็กคือกระต้อมของความทุกข์ ยุคทองคือกระต้อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ ที่นี้มีความสุขในทุกย่างก้าว เวลานี้บาบากำลังพาลูกไปสู่สวรรค์ซึ่งเป็นอิสระจากความทุกข์ มนุษย์ที่มีความทุกข์มากมาย เมื่อใครบางคนตาย พวกเขา ก็แทบบ้าคลั่ง สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในสวรรค์ จะไม่มีการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่นที่ภรรยาจะกลายเป็นหม้าย ที่นั่นพวกเขาจะถอดเครื่องแต่งกายของพวกเขาและใส่เครื่องแต่งกายอื่น ๆ ในเวลาของเขาเอง พวกเขาใช้เครื่องแต่งกายของผู้ชายหรือผู้หญิง ดังนั้นพวกเขาจะมีนิมิตของสิ่งนั้น ในเวลาสุดท้ายลูกก็จะรู้ถึงทุกสิ่งว่าใครจะกลายเป็นอะไร และแล้วในเวลานั้นลูกก็จะพูดว่าสำหรับเวลาทั้งหมดนี้ลูกไม่ได้เพียรพยายามเพียงพอ จะไม่มีประโยชน์อะไรเลยในการพูดสิ่งนี้ในเวลานั้น เพราะว่าเวลาได้ผ่านไปก่อนเรียบร้อยแล้ว เหตุนี้เองเวลานี้พ่อจึงพูดว่า: ลูก ๆ จงเพียรพยายาม! จงกลายเป็นมือขวาที่แท้จริงในงานรับใช้ และลูกก็จะไปสู่อาณาจักร อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ มีตัวอย่างมากมายว่าทุกคนทั้งครอบครัวมาข้องแวะในงานรับใช้ได้อย่างไร จะกล่าวได้ว่าครอบครัวนั้นได้มีการกระทำที่ดีมากจนกระทั่งพวกเขาทั้งหมดไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ของพระเจ้า แม้ พ่อและลูกทั้งหมดไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้นี้ นั่นเป็นสิ่งที่ใช่หรือไม่? พวกเขาเฝ้าแต่วิ่งมาเพื่อทำงานรับใช้ ลูก ๆ ควรจะมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างมากในการชี้หนทางให้แก่มนุษย์ เพื่อให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นมีความสุข มากเท่าไรที่ลูก ๆ ได้ชี้หนทาง? เมื่อลูกหว่านเมล็ด ลูก ๆ ก็จะสร้างปวงประชา ไม่มีใครเกิดมาเป็นราชา ก่อนอื่นพวกเขาคือปวงประชาและแล้วจากความเพียรพยายามพวกเขาก็สามารถกลายเป็นบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากไม่มีอะไรเลย เมื่อคนอื่นมองเห็นลูกไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ พวกเขา ก็มีความกระตือรือร้นเช่นเดียวกัน : ทำไมฉันไม่ควรทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกันเล่า? มิฉะนั้นแล้วสิ่งนี้ก็จะเป็สภาพของทุกวงจร มากมายจะมาและเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ลูกจะไม่เห็นความทุกข์ที่เป็นประสบการณ์ในเวลานั้นในเวลาอื่นใดในชีวิตของลูก เพราะไม่ทำตามศรัทธา เพราะได้กระทำบาปไว้มากมาย ลูกจะประสบความทุกข์เช่นนั้นในเวลาสุดท้าย อย่าได้ถามเลย! บาบาสอนวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูก: เพียงแต่จดจำพ่อ และชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกได้เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิม เช่นที่มีชาวคริสต์ียน และชาวอิสลามเหล่านั้น ดังนั้นลูกก็คือผู้ที่เป็นของศาสนาเทพ พวกเขามีสัทธรรมที่เหนือทั้งหมด ไม่มีศาสนาอื่นใดที่เป็นเหมือนของลูก ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจร สวรรค์และนรกได้รับการจดจำ ไม่มีใครเข้าใจว่าสวรรค์คืออะไร พ่อท่านนั้นที่มาจากบาร์ต และมาปลุกลูก ๆ ให้ตื่น สิ่งนี้เป็นเรื่องของ 5000 ปี ผู้ที่เคยเป็นชาวสวรรค์ก็กลายเป็นชาวนรก และเวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกไปเป็นชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ เจ้าบ่าวผู้เดียวมาและพาเจ้าสาวของท่านทั้งหมดไปสู่กระต้อมของท่านที่เป็นอิสระจากความทุกข์ ดังนั้นก่อนอื่นใดบอกทุกคนให้จดจำพ่อ มิฉะนั้นแล้ว

ขณะที่กำลังนั่งที่นี่ สติปัญญาของเขาก็จะแผ่แต่เร่ร่อนไปทุกหนแห่งอยู่เรื่อย ๆ นี่คือสภาพของพวกเราบนหนทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน บาบามีประสบการณ์นี้ ธุรกิจที่ดีที่สุดคือธุรกิจของพ่อค้าเพชร ด้วยความยากลำบากเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาสามารถแยกแยะระหว่างเพชรแท้และเพชรเทียม สัจจะนั้นถูกซ่อนอยู่ที่นี้ ไม่มีอะไรเลยนอกจากความหลือกวางในทุกหนแห่ง สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้ในละคร ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดคือนักแสดงในละคร ไม่มีใครสามารถจากละครนี้ไปได้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ ทุกสิ่งต้องทำด้วยความเข้าใจ ลูกแผ่แต่เล่นบทบาทของลูก และแล้วลูกก็จะกลับมาเล่นบทเดิมซ้ำอีกครั้งหลังจากจบวงจร ลูกจะได้เห็นว่าคุณคนตายอย่างต่อเนื่องอย่างไร การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก จากการอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ผู้คนมากมายก็จะได้รับคุณประโยชน์ และจะเป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่งถ้าทั้งครอบครัวเริ่มทำตามความรู้นี้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะเป็นอิสระจากฉากที่นำกลัวในเวลาสุดท้าย และจากความทุกข์ทั้งหมด เวลานี้เริ่มต้นทำตามศรัทธาของพ่อทำงานรับใช้ในการทำให้อื่นๆ ทัดเทียมกับลูกตามศรัทธา
2. จงกลายเป็นมือขวาของพ่อในงานรับใช้: ชี้นำทางให้แก่ดวงวิญญาณเพื่อให้พวกเขามีความสุข ให้ประโยชน์แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกไร้กังวล (นิชชินท์-nishchint) และอยู่อย่างมั่นคงเสมอในสภาพที่มั่นคง และไม่ไหวหวั่น บนพื้นฐานของศรัทธา (นิชเช- nishchay)

สิ่งซึ่งบอกของผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาคือเขาจะปราศจากความกังวลอยู่เสมอ ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่สามารถสะทกสะท้านในสถานการณ์ใดๆ และจะไม่ไหวหวั่นอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นอย่าพะวง อย่าสงสัยไปถึงว่าทำไมสิ่งนั้นได้เกิดขึ้น ได้เกิดอะไรขึ้น จงเป็นตริกาลดาร์ชิและปราศจากความกังวลเพราะมีคุณประโยชน์ในทุกย่างก้าว เนื่องจากลูกกำลังจับมือของพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ไว้พ่อจะเปลี่ยนทุกสิ่งที่ไร้ประโยชน์ให้กลับเป็นประโยชน์ดังนั้นคงอยู่อย่างไร้กังวล

คติพจน์: ผู้ที่เต็มไปด้วยความรักอยู่เสมอจะให้ความร่วมมือในทุกงานโดยอัตโนมัติ

*** โอมซานติ ***